

Siden strafs-kær-pelses-loven i 2002 har Rigsadvokaten løbende fulgt udviklingen af retspraksis og har senest i sommeren 2007 afgivet en redegørelse om udviklingen i strafniveauet i voldtægtssager m.v. Det fremgår heraf, at domstolene i langt de fleste sager om voldtægt har fastsat forhøjede straffe i overensstemmelse med tilkendegivelserne i forarbejderne til strafs-kær-pelses-loven, og at strafs-kær-pelsen må anses for gennemført i praksis. Rigsadvokaten følger fortsat udviklingen og vil i sommeren 2008 afgive en ny redegørelse om udviklingen i strafniveauet. På den baggrund er der efter min opfattelse ikke grundlag for at hæve strafferammen på dette område som nævnt i beslutningsforslaget.

Vi har her i Folketinget flere gange tidligere diskuteret minimumsstraffe, herunder for voldtægt. Regeringen er som nævnt helt enig i, at der skal udmåles strenge og følelige straffe for voldtægt, men som jeg flere gange tidligere har givet udtryk for, er minimumsstraffe ikke vejen frem. Med de høje strafferammer, der i dag gælder for voldtægt, er der god mulighed for i overensstemmelse med de forudsatte strafs-kær-pelser fra 2002 at udmåle markante straffe på dette område. Den konkrete strafudmåling bør være overladt til domstolene ud fra en vurdering af de konkrete forhold i den enkelte sag, så der kan tages hensyn til eventuelle skærpende eller formildende omstændigheder.

Som jeg tidligere har tilkendegivet, er der efter min opfattelse en række væsentlige generelle betænkeligheder ved at indføre minimumsstraffe, og med den klare strafs-kær-pelse, som i overensstemmelse med 2002-loven er gennemført i retspraksis, er der ikke behov for at overveje minimumsstraffe på dette område.

Også spørgsmålet om kriminalisering af uagtsom voldtægt har været fremme flere gange tidligere, og det er fortsat regeringens opfattelse, at der ikke er grundlag for at indføre regler om såkaldt uagtsom voldtægt. Det centrale element i voldtægtsforbrydelsen er, at gerningsmanden tvinger kvinden til samleje ved at bruge vold eller trussel om vold. Det vil sige, at gerningsmanden bevidst tiltvinger sig samleje med offeret. Hvis en gerningsmand bruger vold eller trussel om vold, vil han i praksis næppe være i tvivl om, at kvinden ikke frivilligt er gået med til samlejet, og så er der tale om forsætlig voldtægt. Jeg vil i den forbindelse også nævne, at en række af straffelovens andre alvorlige forbrydelser, der omfatter vold eller trussel om vold, heller ikke er kriminaliseret i uagtsom form. Det gælder

f.eks. røveri, afpresning og de generelle bestemmelser om tvang og trusler i straffelovens § 260 og § 266.

Efter regeringens opfattelse vil der også være en række retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved at indføre en regel om uagtsom voldtægt, og jeg vil her navnlig fremhæve de betydelige bevismæssige problemer, der vil kunne opstå, og de meget usikre skøn, der vil kunne foretages i praksis. Man skal således være opmærksom på, at kriminalisering af uagtsom voldtægt vil indebære, at en mand kan dømmes, selv om han rent faktisk tror, at kvinden er indforstået med samleje, hvis han efter rettens vurdering aligevel burde have forstået, at kvinden følte sig tvunget til samleje.

Det anføres undertiden, at regler om uagtsom voldtægt vil kunne medvirke til at løse bevisproblemer i sager, hvor kvinden mener, at der er tale om voldtægt. Selv om der blev indført regler om uagtsom voldtægt, ville det imidlertid i sager, hvor parterne er uenige om det faktiske hændelsesforløb, stadig være nødvendigt at føre bevis for de objektive momenter, der burde have gjort manden klar over, at samlejet ikke var frivilligt. Der er desuden blevet peget på, at eksistensen af en mildere straffebestemmelse vil kunne have den virkning, at forhold, der kunne og burde straffes som voldtægt, i stedet i nogle tilfælde straffes efter en mildere bestemmelse som uagtsom voldtægt. Noget sådant ville være yderst uheldigt, bl.a. fordi et uagtsomt forhold efter de almindelige strafudmålingsprincipper i straffeloven må bedømmes væsentlig mildere end et forsætligt forhold.

Kl. 19:05

Når man skal vurdere, om der måtte være grundlag for at indføre regler for uagtsom voldtægt, er det i øvrigt væsentligt at være opmærksom på, at den sag om en gruppevoldtægt i forbindelse med en julefrokost, som omtales i bemærkningerne til beslutningsforslaget, jo rent faktisk endte med, at alle fem mænd blev dømt i landsretten for forsætlig voldtægt.

Med beslutningsforslaget lægges der op til, at flere voldtægtssager bør indbringes for domstolene. Synspunktet synes at være, at anklagemyndigheden er for tilbageholdende med at rejse tiltale i voldtægtssager. Vi har tidligere diskuteret dette spørgsmål, og som jeg klart har givet udtryk for, er anklagemyndighedens opgave efter retsplejeloven at sikre, at skyldige drages til ansvar, og at forfølgning af uskyldige ikke finder sted. Dette helt grundlæggende princip kaldes